

Arrest

nr. 230 115 van 12 december 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. ALENKIN
Gijzelaarsstraat 21
2000 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Oekraïense nationaliteit te zijn, op 17 juni 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 juni 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 september 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 november 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. ALENKIN, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bent een Oekraïens staatsburger van Oekraïense origine, afkomstig uit het dorpje Berezovka, regio Vinnytsja, Oekraïne.

U diende een eerste verzoek om internationale bescherming in België in op 18 september 2017. In het kader van uw eerste verzoek verklaarde u dat u in Oekraïne werd opgeroepen in het kader van een mobilisatie en dat uw familieleden politieke problemen kenden. In 2017 werden u en uw gezin opnieuw geviséerd door politieke tegenstanders, waarna u, uw vrouw, uw dochter, A. K. (...) (O.V. (...)), en uw schoonzoon, V. K. (...) (O.V. (...)), op 25 augustus 2017 uit Oekraïne vertrokken.

Uw zoon, Y. Y. (...) (O.V. (...)), vertrok samen met zijn vrouw, O. Y. (...) (O.V. (...)), uit Oekraïne op 5 september 2017. Hij diende in België een verzoek in om internationale bescherming op 9 september 2017.

Op 28 juni 2018 nam het Commissariaat-generaal (CGVS) in hoofde van u en uw familieleden een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat jullie asielmotieven niet geloofwaardig werden geacht. Op 19 november 2018 werden deze beslissingen bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV).

Op 18 december 2018 dienden u en de andere familieleden een tweede verzoek om internationale bescherming in. Op 21 februari 2019 verklaarde het CGVS het tweede verzoek van uw zoon, schoondochter, dochter en schoonzoon onontvankelijk. Zij gingen binnen de voorziene termijn niet in beroep tegen deze beslissing.

Het dossier van u en uw vrouw werd pas op 26 februari 2019 overgemaakt aan het CGVS, zonder dat een verklaring zoals bedoeld in artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet werd afgenomen, gezien u omwille van medische redenen niet in staat was om door middel van een interview uw asielmotieven en nieuwe elementen in het kader van uw volgend verzoek om internationale bescherming kenbaar te maken. Op 29 maart 2019 stuurde het CGVS u een verzoek om inlichtingen om uw motieven voor uw tweede verzoek kenbaar te maken. Op 28 april 2019 ontving het CGVS de ingevulde vragenlijst, waarbij u ook bijkomende stukken voegde ter staving van uw relaas. Uit deze stukken en uit de 'vragenlijst volgend verzoek internationale bescherming' met de verklaringen van uw vrouw blijkt dat jullie het kader van dit verzoek bleven bij jullie voorgaande verklaringen. U stelt dat u nog steeds wordt gezocht door mensen van het militair commissariaat. Er zouden regelmatig mensen naar jullie woning komen. Ook uw schoonzoon en dochter worden gezocht. Voorts haalde u aan dat de oorlog in Oekraïne verder gaat. U verwees ook naar uw persoonlijke medische situatie.

In het kader van uw tweede verzoek legden u en uw vrouw volgende documenten voor: enkele medische attesten betreffende uw situatie, een foto van personen die naar jullie op zoek zouden zijn en enkele artikels over de algemene situatie in Oekraïne.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Zo blijkt uit uw administratief dossier dat u omwille van medische redenen tot minstens 31 mei 2019 niet in staat was om door middel van een interview uw asielmotieven en nieuwe elementen in het kader van uw volgend verzoek om internationale bescherming kenbaar te maken. Om hieraan tegemoet te komen, stuurde het CGVS u op 29 maart 2019 een verzoek om inlichtingen om uw asielmotieven en de nieuwe elementen bij uw tweede verzoek om internationale bescherming kenbaar te maken. Op 28 april 2019 ontving het CGVS de ingevulde vragenlijst, waarbij u toelichting gaf bij de motieven voor uw tweede verzoek en waarbij u ook bijkomende stukken voegde ter staving van uw relaas.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd werden evenals dat u hebt kunnen voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissarisgeneraal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissarisgeneraal het verzoek niet-ontvankelijk.

Vooreerst dient benadrukt te worden dat uw eerste verzoek om internationale bescherming door het Commissariaat-generaal (CGVS) werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de geloofwaardigheid van uw asielsrelaas op wezenlijke wijze ondermijnd werd en de door u aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. Deze beslissing en beoordeling werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) bevestigd en u heeft hiertegen geen beroep ingediend bij de Raad van State. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorig verzoek en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

In casu kom ik tot de slotsom dat u geen dergelijke elementen naar voren brengt.

Uit het administratief dossier blijkt immers dat u zich naar aanleiding van onderhavig verzoek beperkt tot een loutere verwijzing naar de asielmotieven die u in het verleden hebt uiteengezet. U stelde immers dat

uw oude probleem – u zou vervolgd worden door het militair commissariaat en door rechts-radical groeperingen – nog steeds actueel is. Men zou nog steeds op zoek zijn naar u. In dit verband dient te worden benadrukt dat uw vorig verzoek om internationale bescherming reeds ongeloofwaardig werd geacht. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidig verzoek louter bijkomende verklaringen aflegt en documenten voorlegt – een foto waarop volgens uw verklaringen te zien zou zijn hoe een onbekende persoon aan de deur staat – die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van die aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid. Bijgevolg zijn dit geen nieuwe elementen die de kans op internationale bescherming aanzienlijk vergroten.

Wat betreft de door u voorgelegde foto dient te worden opgemerkt dat uit deze foto geenszins kan worden opgemaakt dat deze persoon bij uw woning langskwam omdat hij naar u op zoek was, laat staan dat hieruit zou kunnen worden afgeleid dat u wordt gezocht door het militair commissariaat of leden van rechts-radical groeperingen.

Wat betreft uw bewering dat Oekraïne nog steeds in oorlog is, kan worden verwezen naar de bespreking en beoordeling van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst zoals uiteengezet in de beslissing in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van de situatie door het CGVS is dat er in uw regio voor burgers geen sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade volgens artikel 48/4 paragraaf 2 c) van de Vreemdelingenwet is onveranderd gebleven.

Wat betreft de medische redenen waarnaar u en uw vrouw verwijzen en die geen verband houden met artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, dient te worden verwezen naar de daartoe geëigende procedure, namelijk een aanvraag tot machtiging van verblijf op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet aan de minister of zijn gemachtigde.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het Commissariaat-generaal over dergelijke elementen.

Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat in hoofde van uw vrouw eveneens een beslissing van niet ontvankelijkheid werd genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing. Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 3 EVRM, van de artikelen 48/3, 57/6/2 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

2.2.1. In de mate verzoekende partij aanvoert dat artikel 3 EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.2.2. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke

motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.3. De Raad wijst er vooreerst op dat inzake het eerste verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij van 18 september 2017 door verwerende partij op 27 juni 2018 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen omdat geen geloof werd gehecht aan haar asielrelaas en de door haar aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. Deze beslissing werd bevestigd bij arrest nr. 212 458 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 19 november 2018, waartegen geen beroep werd aangetekend bij de Raad van State.

Verzoekende partij kan de mogelijkheid om een volgend verzoek om internationale bescherming in te dienen niet aanwenden om een vorm van beroep in te stellen tegen de definitieve beslissing inzake haar eerder(e) verzoek(en) (RvS 15 september 2004, nr. 134.977). Bovendien wijst de Raad erop dat bij de beoordeling van de zaak de commissaris-generaal rekening houdt met alle feitelijke elementen, ook met deze welke resulteren uit verklaringen afgelegd bij vroegere verzoeken om internationale bescherming. Geen enkele wetsbepaling verbiedt immers dat, in het kader van een volgend verzoek om internationale bescherming, uitspraak wordt gedaan op basis van gegevens die in het kader van eerdere verzoeken om internationale bescherming bekend waren.

De Raad heeft niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat het beroep tegen de desbetreffende beslissingen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. In het kader van het onderhavige beroep kan enkel worden geoordeeld of de nieuwe gegevens van aard zijn de vaststellingen die werden gedaan in het kader van het eerste verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij in een ander daglicht te stellen.

2.2.4. Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij haar huidig verzoek om internationale bescherming steunt op het feit dat zij nog steeds niet naar haar land van herkomst kan terugkeren omwille van de problemen die zij aanhaalde in het kader van haar vorig verzoek om internationale bescherming, met name dat zij vervolgd zou worden door het militair commissariaat en door rechts-radicalen groeperingen. Voorts haalt zij nog aan dat de oorlog in Oekraïne verder gaat en verwijst zij naar haar persoonlijke medische situatie.

2.2.5. De Raad is van oordeel dat verwerende partij in haar beslissing met recht heeft kunnen besluiten dat onderhavig verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen bevat die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt. De motieven van de bestreden beslissing vinden steun in het administratief dossier en zijn deugdelijk.

Uit wat volgt blijkt dat verzoekende partij geen argumenten aanbrengt die de motieven van de bestreden beslissing op afdoende wijze kunnen weerleggen.

Daar waar verzoekende partij in het huidig verzoekschrift integraal argumenten overneemt die reeds werden aangevoerd voor de Raad in het kader van haar eerste verzoek om internationale bescherming, wijst de Raad verzoekende partij erop dat de opmerkingen in het verzoekschrift met betrekking tot elementen die reeds beoordeeld werden door de Raad in het kader van het eerste verzoek om

internationale bescherming van verzoekende partij *in casu* niet dienend zijn nu dienaangaande geen nieuwe bewijselementen worden aangevoerd.

De Raad stelt verder vast dat verzoekende partij zich voor het overige in haar verzoekschrift beperkt tot het louter herhalen van haar asielmotieven, met name de vervolging door het militair commissariaat en door rechts-radicalen groeperingen, de oorlog in Oekraïne en haar medische problemen, en het tegenspreken van de gevolgtrekking van het Commissariaat-generaal, maar dit zonder één element van de bestreden beslissing afdoende en concreet te weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig om de vaststellingen van de bestreden beslissing te weerleggen.

De Raad besluit dat verzoekende partij op geen enkele wijze de vaststelling in de bestreden beslissing dat zij in het kader van haar huidig verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt *in concreto* in een ander daglicht stelt.

2.2.6. Gelet op het geheel van wat voorafgaat, treedt de Raad verwerende partij bij waar deze besluit dat verzoekende partij geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

2.2.7. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf december tweeduizend negentien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT